

॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ इति आदिपर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे अष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वसत्स्विति प्रतस्थे इत्युक्तं

यानीहरमणीयानिवनान्युपवनानि च ॥ सर्वाणितानि दृष्टानि पुनः पुनरिदं ॥ ४ ॥ पुनर्द्रष्टुं हितानीह प्रीणयन्ति नस्तथा ॥ भैक्षं च न तथा वीरलभ्यते कुरु
नंदन ॥ ५ ॥ ते वयं साधुपंचालांगच्छाम यदि मन्यसे ॥ अपूर्वदर्शनं वीरमणीयं भविष्यति ॥ ६ ॥ सुभिक्षाश्चैव पंचालाः श्रूयंते शत्रुकर्शन ॥ यज्ञसेनश्चरा
जासौ ब्रह्मण्य इति श्रुम ॥ ७ ॥ एकत्र चिरवासश्च क्षमो न चमतो मम ॥ ते तत्र साधुगच्छामो यदि त्वं पुत्रमन्यसे ॥ ८ ॥ युधिष्ठिर उवाच भवत्या
यन्मतं कार्यं तदस्माकं परंहितं ॥ अनुजांस्तु न जानामि गच्छेयुर्नैति वा पुनः ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच ततः कुंती भीमसेनमर्जुनं यमजौ तथा ॥ उवाच ग
मनं ते च तथेत्येवाब्रुवंस्तदा ॥ १० ॥ तत आमं च्यतं विप्रं कुंती राजन्सुतैः सह ॥ प्रतस्थेन गरीरम्यां द्रुपदस्य महात्मनः ॥ ११ ॥ इति श्रीमहाभारते आदिपर्व
णि चैत्ररथपर्वणि पांचालदेशयात्रायामष्टषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच वसत्सु तेषु प्रच्छन्नं पांडवे
षु महात्मसु ॥ आजगामाथ तान् द्रष्टुं व्यासः सत्यवतीसुतः ॥ १ ॥ तमागतमग्निप्रेक्ष्य प्रत्युद्गम्य परंतपाः ॥ प्रणिपत्याग्निवाद्यैर्नतस्थुः प्रांजलयस्तदा ॥ २ ॥ समनु
ज्ञाप्य तान्सर्वानासीनान्मुनिरब्रवीत् ॥ प्रच्छन्नं पूजितः पार्थैः प्रीतिपूर्वमिदं वचः ॥ ३ ॥ अयि धर्मेण वर्तध्वं शास्त्रेण च परंतपाः ॥ अयि विप्रेषु पूजावः पूजार्हेषु न
हीयते ॥ ४ ॥ अथ धर्मार्थवद्वाक्यमुक्त्वा स भगवानृषिः ॥ विचित्राश्च कथास्तास्ताः पुनरेवेदमब्रवीत् ॥ ५ ॥ व्यास उवाच आसीत्तपोवने काचिदृषेः क
न्यामहात्मनः ॥ विलग्नमध्याशुश्रोणीसुभ्रूः सर्वगुणान्विता ॥ ६ ॥ कर्मभिः स्वरुतैः सातु दुर्भगा समपद्यत ॥ नाध्यगच्छत्यति सातु कन्यारूपवती सती ॥ ७ ॥
ततस्तमुपयारे भेपत्यर्थमसुखा ततः ॥ तोषयामास तपसा सा किलोग्रेण शंकरं ॥ ८ ॥ तस्याः स भगवांस्तुष्टस्तामुवाच यशस्विनी ॥ वरं वरय भद्रं ते वरदोऽस्मी
ति शंकरः ॥ ९ ॥ अथेश्वरमुवाचेदमात्मनः सावचो हितं ॥ पतिं सर्वगुणोपेतमिच्छामीति पुनः पुनः ॥ १० ॥ तामथ प्रत्युवाचेदमीशानो वदतां वरः ॥ पंचतेप
तयो भद्रे भविष्यंतीति भारताः ॥ ११ ॥ एवमुक्ता ततः कन्या देवं वरदमब्रवीत् ॥ एकमिच्छाम्यहं देवत्वस्य सादात्यतिप्रभो ॥ १२ ॥ पुनरेवाब्रवीद्देव इदं वचनमु
त्तमं ॥ पंचरुत्वस्त्वया ल्युक्तः पतिं देहीत्यहं पुनः ॥ १३ ॥ देहमन्यंगतायास्ते यथोक्तं तद्भविष्यति ॥ द्रुपदस्य कुले जज्ञे सा कन्या देवरूपिणी ॥ १४ ॥

तः प्रागेवाजगामेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ अयितिकोमलामंत्रणे ॥ ४ ॥ ५ ॥ विलग्नमध्याकृशमध्या ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥